

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Strategia tematică pentru protecția solului”

(2007/C 146/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că, din punct de vedere al protecției mediului, există mai multe motive pentru elaborarea unei politici a solului la nivelul UE. De exemplu, contaminarea solului are legătură cu sănătatea umană și animală, prin urmare politica solului are un rol important în acest sens. În afară de aceasta, schimbările climatice, efectele transfrontaliere ale degradării solului, presiunea asupra altor sectoare de mediu și acordurile de la Kyoto impun să li se acorde atenție la nivel european;
- consideră că o directivă care prevede întocmirea unui inventar și ajută statele membre să acționeze, așa cum este formulată de către Comisie, poate contribui la obținerea unei administrări durabile a solului în UE. Aceasta presupune că directiva ar trebui să aibă o structură flexibilă;
- își exprimă îngrijorarea în legătură cu sarcinile administrative care pot apărea, în cazul autorităților locale și regionale, ca rezultat al următoarelor cerințe: identificarea zonelor de risc; obligația de a inspecta, la fiecare zece ani, zonele identificate ca fiind de risc (articolul 6); și obligația de a revizui lista zonelor contaminate (articolele 10 și 11);
- nu dorește impunerea unor obligații directe autorităților respective în privința curățării și administrării zonelor contaminate (articolul 13);
- consideră că este necesară elaborarea, de către Comisia Europeană, a unui set de instrucțiuni, inclusiv a unor măsuri de eficientizare a costurilor, din care statele membre să se poată inspira pentru a-și alcătui propriile pachete de măsuri.

COMITETUL REGIUNILOR

AVÂND ÎN VEDERE Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Strategie tematică pentru protecția solului (COM(2006) 231 final)” și propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind instituirea unui cadru pentru protecția solului și de modificare a Directivei 2004/35/EC (COM(2006) 232 final 2006/0086 (COD));

AVÂND ÎN VEDERE decizia Comisiei Europene din 22 septembrie 2006 de a îl consulta în pe această temă, în temeiul articolului 175 și al articolului 265 primul paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

AVÂND ÎN VEDERE decizia Biroului său din 25 aprilie 2006 de a solicita Comisiei pentru dezvoltare durabilă să elaboreze un aviz pe această temă;

AVÂND ÎN VEDERE avizul din 12 februarie 2003 privind Comunicarea Comisiei „Către o strategie tematică pentru protecția solului” — CdR 190/2002 fin (!);

AVÂND ÎN VEDERE proiectul său de aviz (CoR 321/2006 rev. 1) adoptat la 27 noiembrie 2006 de către Comisia pentru dezvoltare durabilă [Raportor: dl Cor LAMERS (NL/PPE, primar al localității Houten)];

a adoptat prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetului Regiunilor

Observații generale

1.1 Solul are o importanță vitală în menținerea vieții umane. Solul furnizează resurse esențiale de hrană și apă, jucând, de asemenea, un rol important în reglarea diverselor cicluri, asigurând un habitat pentru multe organisme și servind ca bază pentru viața la suprafață. Este vital pentru ființele umane și natură ca solul să continue să îndeplinească aceste funcții în mod constant, optim.

1.2 Toate statele membre UE se confruntă, într-o măsură mai mare sau mai mică, cu probleme ale solului. Nu există nici o îndoială că, în unele părți ale Europei, au apărut și continuă să apară procese de degradare considerabilă și îngrijorătoare a solului.

1.3 Solul este un material imobil, dar degradarea solului în unul dintre statele membre poate, cu toate acestea, să producă efecte transfrontaliere. Comitetul consideră, prin urmare, că propunerea este în conformitate cu principiul subsidiarității. Comitetul observă, de asemenea, că numai nouă state membre au introdus o politică a solului și că aceasta este, în general, limitată la anumite aspecte ale contaminării solului. În plus, Comitetul consideră că, din punctul de vedere al protecției mediului, există mai multe motive pentru elaborarea unei politici a solului la nivelul UE. De exemplu, contaminarea solului are legătură cu sănătatea umană și animală, prin urmare politica solului are un rol important în acest sens. În afară de aceasta, schimbările climatice, efectele transfrontaliere ale degradării solului, presiunea asupra altor sectoare de mediu și acordurile de la Kyoto impun să li se acorde atenție la nivel european.

1.4 Politica solului este un subiect deosebit de complex. În Europa, există peste 320 de tipuri diferite de soluri, utilizate într-o multitudine de scopuri. Solul îndeplinește, de exemplu, funcții economice, sociale, culturale și de mediu și este utilizat în scopuri legate de agricultură, ecologie, dezvoltarea imobiliară

și construcția de drumuri și diguri. Pericolele care amenință solul în diferitele state membre UE sunt extrem de variate. Acest lucru conduce la diferențe considerabile între diversele state membre și chiar între diferite regiuni din statele membre individuale. Diversele măsuri adoptate de către statele membre diferă și ele în mod considerabil. Pe lângă diferențele geografice, există și diferențe climatice între regiunile Europei. Aceste diferențe sunt în concordanță cu responsabilitățile exercitate în acest domeniu de către autoritățile locale și regionale din statele membre.

1.5 Luând în considerare această mare diversitate și dificultățile în elaborarea unor standarde comune, CoR consideră că, pentru moment, nu este posibilă adoptarea unor standarde cantitative uniforme la nivelul UE. Cu toate acestea, consideră că strategia prezentată de Comisie este un prim pas în direcția obținerii unui acord cu privire la standarde comune în viitorul apropiat. Sunt necesare măsuri personalizate pentru a asigura o protecție reală a solului. Solul reprezintă un sector în care politicile trebuie elaborate, în primul rând, la nivel local și regional.

1.6 În majoritatea statelor membre UE, responsabilitatea pentru politica solului le revine autorităților locale și regionale. Aceste autorități trebuie, prin urmare, să joace un rol major în elaborarea de noi metode și măsuri în domeniul politicii solului.

1.7 Sarcina Uniunii Europene este aceea de a juca un rol de sprijin și stimulare în domeniul politicii solului. Legislația UE în acest domeniu ar trebui să fie respinsă dacă nu este flexibilă și dacă nu oferă statelor membre un spațiu de manevră suficient în elaborarea de politici privind solul.

Obiectivele strategiei

1.8 CoR sprijină obiectivele strategiei și consideră că ele reprezintă o contribuție majoră pentru instituirea unui cadru politic european flexibil, comun, care să asigure o administrare durabilă a solului.

(!) JO C 128, 29.5.2003, p. 43.

1.9 Prezentarea obiectivelor strategiei determină CoR să concluzioneze că accentul se pune pe îmbogățirea cunoștințelor actuale privind procesele solului și pe obligarea statelor membre la a lua măsuri în acest domeniu. Statele membre sunt încurajate să adopte măsuri pentru a combate degradarea solului, dar identificarea propriu-zisă a zonelor de risc, obiectivele de urmat în vederea reducerii degradării solului și măsurile care trebuie puse în aplicare pentru a realiza aceste obiective constituie sarcini care le revin statelor membre. CoR sprijină această abordare, deoarece ea permite ca problemele solului să fie tratate într-o manieră integrată și bine structurată, accentuându-se astfel caracterul local și regional al acestei chestiuni.

Integrarea protecției solului în legislația UE și legislația națională

1.10 În vederea punerii în aplicare a strategiei propuse, toate actele legislative și politicile UE existente privind problema solului trebuie să fie evaluate sistematic pentru a determina măsura în care ele stimulează promovarea unui sol durabil în UE. În cazurile în care actele legislative legi sau politicile au o contribuție insuficientă la realizarea acestui obiectiv, ele trebuie modificate corespunzător. Comisia ar trebui să elaboreze un plan de abordare pe termen scurt pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

1.11 Din motivele menționate anterior, CoR consideră că strategia propusă trebuie să completeze celelalte strategii elaborate în cadrul celui de-al Șaselea Program de Acțiune pentru Mediu. În special, ar trebui să existe legături mai strânse cu strategiile privind pesticidele, deșeurile și reciclarea, apele de suprafață și subterane.

Bunele practici și cunoștințele privind procesele solului

1.12 CoR consideră că informațiile și comunicarea joacă un rol important în realizarea unei administrări durabile a solului. Amenințările la adresa solului și modul în care acesta poate ajuta la promovarea unei societăți durabile sunt două aspecte care trebuie abordate în acest sens.

1.13 Măsurile luate de către statele membre sunt caracterizate de o diversitate considerabilă (a se vedea punctul 1.4 anterior). CoR crede că problema calității solului în Europa poate fi ameliorată într-un mod eficient și practic dacă statele membre care au adoptat deja o politică a solului transferă cunoștințele acumulate și celorlalte state membre. CoR încurajează așadar statele membre care aplică deja o politică a solului integrată să își împărtășească experiența statelor membre care nu au adoptat încă o legislație completă în acest domeniu.

1.14 CoR acordă o importanță deosebită creării unei platforme de comunicare deschise pentru schimbul de informații privind bunele practici, în vederea asigurării unei protecții adecvate a solului. Luând în considerare caracteristicile variabile ale solului în UE, este necesară obținerea unei imagini de ansamblu a măsurilor care pot fi utilizate și care și-au dovedit utilitatea în practică.

Noua directivă-cadru privind protecția solului

1.15 Scopul acestei directive-cadru este de a elabora un inventar al degradării solului în UE. Directiva oferă criterii care să permită întocmirea unui astfel de inventar într-o manieră

transparentă și uniformă. Îi revine însă fiecărui stat membru în parte să decidă dacă o anumită zonă este considerată de risc sau nu, ce măsuri trebuie adoptate, dacă este cazul, și termenul pentru astfel de măsuri.

1.16 Comitetul consideră că o astfel de directivă, care prevede întocmirea unui inventar și ajută statele membre să acționeze, așa cum este formulată de către Comisie, poate contribui la obținerea unei administrări durabile a solului în UE. Aceasta presupune că prezenta directivă ar trebui să aibă o structură flexibilă și nu trebuie să stabilească orice fel de standarde cantitative sau calitative. Măsurile trebuie puse în aplicare în mod voluntar, cu ajutorul unor programe de stimulare și de consultanță. Mai mult, trebuie împiedicată creșterea cerințelor documentare, pentru a combate birocrația inutilă. În același timp, propunerile actuale ale Comisiei nu trebuie considerate o invitație pentru o intervenție extinsă a UE.

1.17 Comitetul crede că prioritatea maximă trebuie acordată responsabilității la nivel național pentru îndeplinirea standardelor de mediu, inclusiv răspunderii și riscurilor poluatorilor și proprietarilor solurilor. Acest lucru înseamnă că este necesar să se prevadă că, chiar atunci când se aplică principiul „poluatorul plătește”, poate fi invocată răspunderea nu numai a poluatorului, ci și a altor părți implicate în poluare. Comitetul dorește să accentueze că trebuie să se decidă la nivel național cine este, la o analiză finală, parte implicată în poluare.

1.18 Comitetul își exprimă îngrijorarea pentru faptul că, pentru a se formula cerințele specifice ale directivei UE propuse și, în special, pentru a se stabili criteriile de evaluare a riscurilor de contaminare a solului, trebuie să se apeleze la un comitet, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE („Decizia cu privire la comitologie”). În acest caz, trebuie selectată o procedură care să ia în considerare interesele tuturor părților și să asigure o participare adecvată.

Sarcini administrative

1.19 Articolul 16 din directivă definește un număr larg de obligații de raportare, care trebuie respectate în special de către autoritățile locale și regionale. În opinia CoR, aceste prevederi nu trebuie să impună sarcini disproporționate autorităților locale și regiunilor. Ar trebui remarcat că, în acest context, resursele umane și financiare alocate redactării rapoartelor nu pot fi, în același timp, alocate și măsurilor de prevenire a degradării solului, în ciuda faptului că reducerea degradării solului ar trebui să fie obiectivul prioritar.

1.20 CoR subliniază importanța integrării politicii solului în cadrul politicilor sectoriale și a dispozițiilor de la toate nivelurile administrative (articolul 3). În contextul aplicării politicilor sectoriale, trebuie manifestată prudență în privința introducerii verificărilor obligatorii pe baza datelor existente (teste de sol). Verificările sunt o cerință importantă doar în cazurile în care solul este supus unor riscuri. Luând în considerare faptul că politica are deja caracterul unei politici-cadru, impunerea unor teste de sol în faza de aplicare nu este, în general, necesară. În cazul situațiilor complexe și cu implicații largi, întocmirea unui raport privind impactul asupra mediului are deja, în orice caz, caracter obligatoriu.

1.21 CoR își exprimă îngrijorarea în legătură cu sarcinile administrative care pot apărea, în cazul autorităților locale și regionale, ca rezultat al următoarelor cerințe: identificarea zonelor de risc; obligația de a inspecta, la fiecare zece ani, zonele identificate ca fiind de risc (articolul 6); și obligația de a revizui lista zonelor contaminate (articolele 10 și 11).

1.22 Comitetul observă că propunerea de directivă stabilește o serie de obligații de înregistrare și de raportare, precum și cerințe pentru întocmirea de planuri și programe care pot fi supuse unei evaluări strategice de mediu (SEA); aceste măsuri presupun o sarcină administrativă suplimentară considerabilă. Dispozițiile UE trebuie, pe cât posibil, să nu prevadă obligații de raportare și întocmire de planuri și programe care trebuie supuse unei SEA.

1.23 Comitetul consideră că implicarea publică ar trebui să fie limitată la acele cazuri care sunt prevăzute în directiva privind informarea cu privire la mediu.

Programe de măsuri pentru combaterea proceselor de degradare a solului

1.24 CoR nu dorește impunerea unor obligații directe autorităților respective în privința curățării și administrării zonelor contaminate (articolul 13). Autoritățile se asigură de realizarea efectivă a operațiunilor de curățare. Toate aceste aspecte trebuie luate în considerare în contextul actelor legislative și reglementărilor în vigoare în statele membre în cauză și în contextul situației specifice locale a solului. Autoritățile în cauză rămân, bineînțeles, responsabile să se asigure că problema zonelor contaminate este tratată.

1.25 CoR își exprimă satisfacția în legătură cu propunerea de remediere funcțională a solurilor degradate (articolele 1.1 și 13.2). Măsurile sunt propuse în funcție de utilizarea (actuală) a solului.

1.26 *Evaluarea de impact* afirmă că măsurile de reducere a degradării solului au un randament social al investiției considerabil. Comitetul susține această concluzie, dar subliniază faptul că, pentru a se obține acest randament, trebuie să existe mai întâi o investiție în sol. Experiența a indicat că aplicarea proiectelor de remediere a solului, de exemplu, în cazul autorităților locale și al regiunilor, este adesea descurajată de lipsa de fonduri.

1.27 CoR consideră că introducerea raportului privind starea solului (articolul 12) oferă sprijin din partea UE pentru întocmirea inventarelor zonelor contaminate, deoarece, pe de o parte, raportul propus va permite păstrarea unei evidențe a zonelor contaminate și, pe de altă parte, raportul va oferi cumpărătorilor de terenuri din alte state membre ale UE informațiile necesare într-o manieră transparentă și, prin urmare, îi va împiedica să sufere pierderi materiale. Prin urmare, raportul propus conferă substanță, într-un mod practic, principiului „poluatorul plătește”, menționat în articolul 4.

1.28 CoR consideră că, atunci când se identifică măsuri pentru menținerea funcțiilor solului, trebuie acordată atenție nu

doar aspectelor sociale și economice, ci și aspectelor de siguranță și prezenței unui eventual patrimoniu arheologic, geologic și geomorfologic (articolul 8).

1.29 Comitetul consideră că apelul Comisiei pentru crearea de mecanisme de finanțare naționale pentru remedierea zonelor contaminate (articolul 13) nu ia în considerare în mod corespunzător mecanismele regionale specifice (de finanțare) deja existente, care, în practica de până acum, s-au dovedit a fi eficiente. Există temerea că, în acest domeniu, normele UE vor constitui mai degrabă o piedică.

Bunele practici

1.30 În opinia CoR, unul dintre cele mai importante elemente din propunerea Comisiei este crearea planificată a unei platforme pentru schimbul de informații (articolul 17). Luând în considerare experiențele practice și cunoștințele pe care le-au dobândit, autoritățile regionale și locale ar trebui să participe activ la schimbul de informații propus.

2. Recomandări ale Comitetului Regiunilor

2.1 CoR consideră că este necesară elaborarea de către Comisia Europeană, a unui set de instrucțiuni, inclusiv a unor măsuri de eficientizare a costurilor, din care statele membre să se poată inspira pentru a-și alcătui propriile pachete de măsuri. Acele state membre care nu și-au formulat încă o politică a solului sau se află în curs de elaborare a acesteia vor putea avea o activitate eficientă în acest domeniu doar dacă se află în posesia cunoștințelor necesare.

2.2 CoR propune ca, în locul introducerii unor cerințe de raportare la scară largă în Europa, statele membre să aibă posibilitatea de a-și folosi propriul sistem de raportare, iar Comisiei Europene să-i fie permis accesul la informațiile în cauză (articolul 16).

2.3 Zonele de risc pot fi identificate foarte precis și într-un mod care presupune impunerea unei sarcini administrative mai reduse asupra autorităților în cauză, dacă se întreprinde mai întâi o analiză rapidă, pentru a se determina riscurile prezente în (porțiuni din) solul statelor membre în cauză (articolul 6). În privința reanalizării zonelor de risc și a inventarelor zonelor contaminate, nu este necesară o revizuire completă. Actualizarea informațiilor cu ajutorul datelor de monitorizare se poate dovedi suficientă.

2.4 CoR recomandă elaborarea unei agende de cercetare a Comisiei Europene așa cum s-a anunțat în strategia tematică și definirea priorităților și a unui calendar. Impactul schimbărilor climatice asupra solului trebuie identificat în mod clar, fiind o problemă de o importanță deosebită. Este binecunoscut faptul că schimbările climatice conduc sau pot conduce la descompunerea accelerată a materiei organice din sol. Cunoșcând rolul foarte important al materiei organice în funcționarea solului, schimbările climatice pot avea un impact considerabil asupra administrării durabile a solului.

Recomandarea 1

Articolul 1

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. Prezenta directivă stabilește un cadru pentru protecția solului și menținerea capacității solului de a îndeplini oricare dintre următoarele funcții de mediu, economice, sociale și culturale:</p> <p>a) producerea biomasei, inclusiv în agricultură și silvicultură;</p> <p>b) stocarea, filtrarea și transformarea nutrienților, substanțelor și apei;</p> <p>c) cadru al biodiversității, cum ar fi habitatele, speciile și genele;</p> <p>d) cadru fizic și cultural pentru oameni și activitățile umane;</p> <p>e) sursă de materii prime;</p> <p>f) rezervă de carbon;</p> <p>g) depozitar al patrimoniului geologic și arheologic.</p> <p>În acest scop, directiva stabilește măsuri de prevenire a proceselor de degradare a solului, care au loc atât din cauze naturale, cât și provocate de o largă varietate de activități umane care subminează capacitatea solului de a îndeplini acele funcții. Astfel de măsuri includ minimizarea efectelor acestor procese și refacerea și remedierea solurilor degradate la un nivel de funcționalitate corespunzător cel puțin cu nivelul de utilizare actual sau aprobat pentru utilizarea viitoare.</p>	<p>1. Prezenta directivă stabilește un cadru pentru protecția solului și menținerea capacității solului de a îndeplini oricare dintre următoarele funcții de mediu, economice, sociale și culturale, <u>după caz</u>:</p> <p>a) producerea biomasei, inclusiv în agricultură și silvicultură;</p> <p>b) stocarea, filtrarea și transformarea nutrienților, substanțelor și apei;</p> <p>c) cadru al biodiversității, cum ar fi habitatele, speciile și genele;</p> <p>d) cadru fizic și cultural pentru oameni și activitățile umane;</p> <p>e) sursă de materii prime;</p> <p>f) rezervă de carbon;</p> <p>g) depozitar al patrimoniului geologic, <u>geomorfologic și</u> arheologic.</p> <p>În acest scop, directiva stabilește măsuri de prevenire a proceselor de degradare a solului care au loc atât din cauze naturale, cât și provocate de o largă varietate de activități umane care subminează capacitatea solului de a îndeplini acele funcții. Astfel de măsuri includ minimizarea efectelor acestor procese și refacerea și remedierea solurilor degradate la un nivel de funcționalitate corespunzător cel puțin cu nivelul de utilizare actual sau aprobat pentru utilizarea viitoare.</p>

Expunere de motive

Din acest articol, este clar că scopul este de a acționa în direcția anumitor funcții specifice ale solului. Versiunea olandeză a acestui articol se referă, în primul paragraf, la „Alle Hierna genoemde ... functies” („Oricare dintre funcțiile următoarele ...”). Aceasta ar putea fi interpretată ca o stabilire a unei cerințe multi-funcționale, în urma căreia solul ar trebui să aibă capacitatea de a îndeplini toate funcțiile menționate, în același timp.

Pe lângă faptul că este un depozitar al patrimoniului geologic și arheologic, solul este, de asemenea, un depozitar al patrimoniului geomorfologic. Termenul „geomorfologic” desemnează caracteristicile de suprafață ale cadrului natural. În cazurile în care astfel de caracteristici au o valoare deosebită, trebuie să li se acorde suficientă atenție pentru a le asigura conservarea.

Recomandarea 2

Articolul 3

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>În procesul de dezvoltare a politicilor sectoriale care pot accelera sau reduce procesele de degradare a solului, statele membre identifică, descriu și evaluează impactul unor astfel de politici asupra acestor procese, în special în domeniile planificării teritoriale și amenajării teritoriului, transporturilor, energiei, agriculturii, dezvoltării rurale, silviculturii, extracției materiilor prime, comerțului și industriei, politiciii produselor, turismului, schimbărilor climatice, mediului înconjurător, naturii și cadrului natural.</p> <p>Statele membre fac publice aceste informații.</p>	<p>În procesul de dezvoltare a politicilor sectoriale care pot accelera sau reduce procesele de degradare a solului, statele membre identifică, descriu și evaluează impactul unor astfel de politici asupra acestor procese, în special în domeniile planificării teritoriale și amenajării teritoriului, transporturilor, energiei, agriculturii, dezvoltării rurale, silviculturii, extracției materiilor prime, comerțului și industriei, politiciii produselor, turismului, schimbărilor climatice, mediului înconjurător, naturii și cadrului natural.</p> <p>Statele membre fac publice aceste informații. <u>În elaborarea politicii și dispozițiilor UE, Comisia realizează integrarea externă în ceea ce privește problematica solului.</u></p>

Expunere de motive

CoR își exprimă satisfacția față de practica integrării externe, așa cum este descrisă în articolul 3. Comitetul consideră că aceasta nu ar trebui să fie o obligație numai pentru statele membre, ci și pentru UE.

Recomandarea 3

Articolul 6

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], statele membre identifică zonele de pe teritoriul lor național, la nivelul corespunzător, pentru care există probe clare sau motive întemeiate de suspiciune că unul sau mai multe dintre următoarele procese de degradare a solului au avut loc sau este posibil să aibă loc în viitorul apropiat, numite în continuare „zonele de risc”:</p> <p>a) eroziune eoliană sau hidrică;</p> <p>b) pierderea materiei organice provocată de o tendință descendentă și constantă a fracționării organice a solului, excluzând plantele nedescompuse și reziduurile animale, produșii lor de descompunere parțială și biomasa solului;</p> <p>c) compactare prin creșterea densității brute a solului și scăderea porozității acestuia;</p> <p>e) salinizare prin acumularea în sol a sărurilor solubile;</p> <p>f) alunecări de teren provocate de declivitate, mișcări de la rapid moderate la rapide ale maselor de sol și pietriș.</p> <p>În sensul acestei identificări, statele membre utilizează, pentru fiecare dintre procesele de degradare a solului, cel puțin elementele menționate în anexa I și analizează contribuția acestor procese la amplificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a deșertificării.</p> <p>2. Zonele de risc identificate în conformitate cu alineatul (1) sunt făcute publice și revizuite cel puțin o dată la zece ani.</p>	<p>1. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], statele membre identifică zonele de pe teritoriul lor național, <u>la nivelul administrativ și geografic pe care îl consideră corespunzător</u>, pentru care există probe clare sau motive întemeiate de suspiciune că unul sau mai multe dintre următoarele procese de degradare a solului au avut loc sau este posibil să aibă loc în viitorul apropiat, numite în continuare „zonele de risc”:</p> <p>a) eroziune eoliană sau hidrică;</p> <p>b) pierderea materiei organice provocată de o tendință descendentă și constantă a fracționării organice a solului, excluzând plantele nedescompuse și reziduurile animale, produșii lor de descompunere parțială și biomasa solului;</p> <p>c) compactare prin creșterea densității brute a solului și scăderea porozității acestuia;</p> <p>e) salinizare prin acumularea în sol a sărurilor solubile;</p> <p>f) alunecări de teren provocate de declivitate, mișcări de la rapid moderate la rapide ale maselor de sol și pietriș.</p> <p>În sensul acestei identificări, statele membre <u>efectuează o analiză rapidă, utilizează</u> pentru fiecare dintre procesele de degradare a solului, <u>cel puțin pentru a determina care procese nu sunt relevante pentru (porțiunea din) solul din statul membru în cauză. În privința celorlalte procese de degradare a solului, se întocmește o listă care stabilește zonele cu potențial de risc. Zonele clasificate în final ca fiind zone de risc se determină prin examinarea atentă a inventarului zonelor cu potențial de risc și, în acest sens, se utilizează cel puțin elementele menționate în anexa I și se se analizează contribuția acestor procese la amplificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a deșertificării.</u></p> <p>2. Zonele de risc identificate în conformitate cu alineatul (1) sunt făcute publice și revizuite actualizate cel puțin o dată la zece ani.</p>

Expunere de motive

Articolul 6 alineatul (1): Statelor membre le revine sarcina de a determina nivelurile administrativ și geografic implicate în identificarea zonelor de risc. Alegerea măsurilor de adoptat în zonele de risc este o decizie politică luată de statul membru. Înainte de identificarea zonelor de risc, ar trebui realizată o analiză rapidă pentru a exclude unele aspecte. Investigațiile ulterioare trebuie justificate. Pe baza procedurii inițiale de eliminare, se poate efectua o identificare mai precisă a zonelor de risc, pe baza elementelor enumerate în anexa I. Spre exemplu, poate fi citat cazul materiei organice. În zonele agricole, conținutul de materie organică diferă de la parcelă la parcelă (zone eterogene). Conținutul organic are nevoie de perioade lungi de timp pentru a se regenera și acest proces are loc adesea la nivelul parcelelor individuale. Acest aspect trebuie abordat, în principal, prin intermediul respectării reglementărilor și a bunelor practici agricole.

Articolul 6 alineatul (2): Termenul „revizuite” utilizat de Comisie sugerează că lista zonelor de risc trebuie analizată cu atenție o dată la zece ani. Ceea ce este important, cu toate acestea, este ca statele membre să mențină un bun sistem de monitorizare, cu ajutorul căruia inventarul zonelor de risc să fie actualizat o dată la zece ani.

Recomandarea 4

Articolul 8

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. În scopul protejării funcțiilor solului prevăzute în articolul 1 alineatul (1), statele membre întocmesc, pentru zonele de risc identificate conform articolului 6, la nivelul corespunzător, un program de măsuri ce include cel puțin obiective de reducere a riscurilor, măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective, un calendar de aplicare a măsurilor și o estimare a fondurilor publice și private necesare pentru finanțarea acestora.</p> <p>2. În procesul de întocmire și revizuire a programelor de măsuri prevăzute la alineatul (1), statele membre acordă atenția necesară impactului social și economic al măsurilor avute în vedere.</p> <p>Statele membre se asigură că măsurile sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, fezabile din punct de vedere tehnic și evaluează impactul acestora, inclusiv din punctul de vedere al costurilor, înaintea momentului introducerii programelor de măsuri.</p> <p>Statele membre menționează, în programele de măsuri, modul în care se vor aplica măsurile și cum vor contribui acestea la îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite.</p> <p>3. Acolo unde o zonă este supusă riscului din cauza unor procese simultane de degradare a solului, statele membre pot adopta un program unic, în care obiectivele corespunzătoare de reducere a riscurilor sunt elaborate pentru toate riscurile identificate, împreună cu măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective.</p> <p>4. Programul de măsuri trebuie elaborat în termen de șapte ani de la [data transpunerii] și se aplică în termen de opt ani după acea dată.</p> <p>Programul de măsuri este făcut public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.</p>	<p>1. În scopul protejării funcțiilor solului prevăzute în articolul 1 alineatul (1), statele membre întocmesc, pentru zonele de risc identificate conform articolului 6, la nivelul <u>administrativ și geografic pe care îl consideră</u> corespunzător, un program de măsuri ce include cel puțin obiective de reducere a riscurilor, măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective, un calendar de aplicare a măsurilor și o estimare a fondurilor publice și private necesare pentru finanțarea acestora.</p> <p>2. În procesul de întocmire și revizuire a programelor de măsuri prevăzute la alineatul (1), statele membre acordă atenția necesară impactului social și economic al măsurilor avute în vedere, <u>precum și impactului asupra siguranței și patrimoniului arheologic, geomorfologic și geologic.</u></p> <p>Statele membre se asigură că măsurile sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor, fezabile din punct de vedere tehnic și evaluează impactul acestora, inclusiv din punctul de vedere al costurilor, înaintea momentului introducerii programelor de măsuri.</p> <p>Statele membre menționează, în programele de măsuri, modul în care se vor aplica măsurile și cum vor contribui acestea la îndeplinirea obiectivelor de mediu stabilite.</p> <p>3. Acolo unde o zonă este supusă riscului din cauza unor procese simultane de degradare a solului, statele membre pot adopta un program unic, în care obiectivele corespunzătoare de reducere a riscurilor sunt elaborate pentru toate riscurile identificate, împreună cu măsurile corespunzătoare pentru atingerea acelor obiective.</p> <p>4. Programul de măsuri trebuie elaborat în termen de <u>șapte cinci ani</u> de la [data transpunerii] <u>data publicării de către Comisia Europeană a setului de măsuri orientative menționat în articolul 17 alineatul (2) și se aplică în termen de <u>opt patru</u> ani după acea dată.</u></p> <p>Programul de măsuri este făcut public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.</p>

Expunere de motive

Articolul 8 alineatul (2): În opinia CoR, nu este suficient să se acorde importanță doar impactului economic și social. Impactul asupra siguranței și a patrimoniului geomorfologic, geologic și arheologic este, de asemenea, important.

Măsurile vor fi finanțate de către statele membre. Nu este necesară, prin urmare, o directivă UE prin care statelor membre să li se ceară să ia măsuri de eficientizare a costurilor.

Articolul 8 alineatul (4): În propunerea de directivă, Comisia consideră ca punct de pornire data la care directiva intră în vigoare. Înainte ca autoritățile naționale, locale și regionale să elaboreze și să pună în aplicare măsurile, ele trebuie, totuși, să fie în posesia informațiilor adecvate cu privire la posibilitățile existente. Elaborarea unui set de măsuri orientative, de eficientizare a costurilor, pe baza cărora autoritățile în cauză să își poată formula politica, este o cerință esențială în acest context (a se vedea recomandările 9 și 10). Aceasta va furniza o valoare adăugată semnificativă Comisiei Europene. CoR consideră, prin urmare, că data publicării setului amintit de măsuri orientative constituie un punct de pornire mai indicat.

Recomandarea 5

Articolul 10

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. Statele membre, conform procedurii prevăzute în articolul 11, identifică zonele de pe teritoriul lor național în care există o prezență confirmată, cauzată de om, a unor substanțe periculoase, la un asemenea nivel încât statele membre consideră că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, numite în continuare „zone contaminate”.</p> <p>Riscul se evaluează luând în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului.</p> <p>2. Statele membre întocmesc un inventar național al zonelor contaminate, numit în continuare „inventarul”. Inventarul se face public și se revizuieste cel puțin o dată la cinci ani.</p>	<p>1. Statele membre, conform procedurii prevăzute în articolul 11, identifică zonele de pe teritoriul lor național în care există o prezență confirmată, cauzată de om, a unor substanțe periculoase la un asemenea nivel încât statele membre consideră că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, numite în continuare „zone contaminate”.</p> <p>Riscul se evaluează luând în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului.</p> <p>2. Statele membre întocmesc un inventar național al zonelor contaminate, numit în continuare „inventarul”. Inventarul se face public și, <u>dacă este cazul, se revizuieste actualizează cel puțin o dată la cinci ani.</u></p>

Expunere de motive

Termenul „revizuieste” utilizat de Comisie sugerează că lista zonelor contaminate trebuie analizată cu atenție o dată la cinci ani. Este important, cu toate acestea, ca statele membre să mențină un bun sistem de monitorizare, cu ajutorul căruia inventarul zonelor de risc să fie actualizat o dată la cinci ani.

Recomandarea 6

Articolul 11

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă responsabilă cu identificarea zonelor contaminate.</p> <p>2. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], autoritățile competente identifică amplasarea cel puțin a zonelor în care activitățile potențial poluante ale solului menționate în anexa II au loc sau au avut loc în trecut.</p> <p>În acest sens, activitățile menționate la punctul 2 din anexa II se iau în considerare independent de limitele specificate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția activităților microîntreprinderilor, definite în articolul 2 punctul 3 din anexa la Recomandarea Comisiei 2003/361/CE, și a celor de creștere a animalelor.</p> <p>Identificarea se revizuieste la intervale de timp regulate.</p> <p>3. Conform următorului calendar, autoritățile competente măsoară nivelurile concentrațiilor substanțelor periculoase din zonele identificate conform paragrafului 2 și, acolo unde nivelurile au o asemenea valoare încât există suficiente motive pentru a considera că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, se efectuează o evaluare a riscurilor la fața locului în acele zone:</p> <p>a) în termen de cinci ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 10 % din zone;</p> <p>b) în termen de 15 ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 60 % din zone;</p> <p>c) în termen de 25 de ani de la [data transpunerii], pentru restul zonelor.</p>	<p>1. Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă responsabilă cu identificarea zonelor contaminate.</p> <p>2. În termen de cinci ani de la [data transpunerii], autoritățile competente identifică amplasarea cel puțin a zonelor în care activitățile potențial poluante ale solului menționate în anexa II au loc sau au avut loc în trecut.</p> <p>În acest sens, activitățile menționate la punctul 2, anexa II se iau în considerare independent de limitele specificate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului, cu excepția activităților microîntreprinderilor, definite în articolul 2 punctul 3 din anexa la Recomandarea Comisiei 2003/361/CE, și a celor de creștere a animalelor.</p> <p>Identificarea se revizuieste <u>actualizează</u> la intervale de timp regulate.</p> <p>3. Conform următorului calendar, autoritățile competente măsoară nivelurile concentrațiilor substanțelor periculoase din zonele identificate conform paragrafului 2 <u>se asigură că există o imagine clară a contaminării zonelor identificate conform metodei descrise în articolul 11 alineatul (2) și, acolo unde nivelurile au o asemenea valoare încât există suficiente motive pentru a considera că reprezintă un risc semnificativ la adresa sănătății umane sau a mediului înconjurător, se asigură că se efectuează o evaluare a riscurilor la fața locului în acele zone:</u></p>

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
	a) în termen de cinci ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 10 % din zone; b) în termen de 15 ani de la [data transpunerii], pentru cel puțin 60 % din zone; c) în termen de 25 de ani de la [data transpunerii], pentru restul zonelor.

Expunere de motive

Autoritățile competente sunt responsabile cu identificarea zonelor contaminate și a oricărui risc pe care acestea îl reprezintă pentru sănătatea umană și pentru mediul înconjurător. Aceasta nu presupune însă că autoritățile competente trebuie să efectueze ele însele verificări în zonele în cauză. În general, se consideră că, inițial, partea responsabilă pentru contaminare, proprietarul sau utilizatorul terenului întocmește o imagine clară a contaminării. În cazurile în care nu mai este posibilă contactarea nici uneia dintre părți cu privire la contaminare, autoritățile competente pot decide să efectueze verificările ele însele.

Recomandarea 7

Articolul 12

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
2. Raportul privind starea solului va fi emis de către un organ autorizat sau o persoană numită de către statul membru. Acesta include cel puțin următoarele detalii: a) istoricul locației, disponibil din documente oficiale; b) o analiză chimică prin care se determină nivelurile de concentrație a substanțelor periculoase în sol, limitată la acele substanțe care au legătură cu activitatea potențial poluantă din zonă; c) nivelurile de concentrație pentru care există suficiente motive pentru a considera că substanțele periculoase în cauză reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător.	2. Raportul privind starea solului va fi emis de către un organ autorizat sau o persoană numită de către statul membru. Acesta include cel puțin următoarele detalii: a) istoricul locației, disponibil din documente oficiale; b) o analiză chimică prin care se determină nivelurile de concentrație a substanțelor periculoase în sol, limitată la acele substanțe care au legătură cu activitatea potențial poluantă din zonă; c) nivelurile de concentrație pentru care există suficiente motive pentru a considera că substanțele periculoase în cauză reprezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător. <u>Se ține seama, în acest context, de (a) politica statului membru respectiv cu privire la combaterea riscurilor și remedierea solului și (b) de condițiile locale specifice ale solului.</u>

Expunere de motive

Se poate deduce din articolul 12 alineatul (2) litera (c) că există o singură listă a nivelurilor de concentrație care reprezintă riscuri. În opinia CoR, orice riscuri la adresa sănătății umane și a mediului înconjurător depind de modul în care este utilizată zona în cauză. Mai mult, această utilizare se poate modifica în urma vinderii terenului.

Dacă există intenția ca raportul de stare a solului să includă o apreciere a posibilelor riscuri ale zonei în cauză, trebuie realizată o evaluare a riscului, care să ia în considerare utilizarea curentă și aprobată pentru viitor a terenului.

Modelul raportului de stare a solului trebuie să permită posibilitatea de a interpreta datele, luând în considerare politica statului membru în cauză cu privire la combaterea riscurilor și remedierea solului.

Recomandarea 8

Articolul 13

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p><i>Articolul 13</i></p> <p>Remedierea</p> <p>1. Statele membre se asigură că zonele contaminate incluse în listele lor sunt remediate.</p> <p>2. Remedierea constă în acțiuni asupra solului menite să asigure îndepărtarea, controlul, îngrădirea sau reducerea contaminanților, astfel încât zona contaminată, luând în considerare utilizarea ei curentă și aprobată pentru viitor, să nu mai reprezinte un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător.</p> <p>3. Statele membre creează mecanisme corespunzătoare pentru a finanța remedierea zonelor contaminate pentru care, în conformitate cu principiul poluatorul plătește, persoana responsabilă pentru poluare nu poate fi identificată sau nu poate fi făcută răspunzătoare în conformitate cu legislația comunitară sau națională sau nu poate fi constrânsă să suporte costurile remedierii.</p>	<p><i>Articolul 13</i></p> <p>Remedierea</p> <p>1. Statele membre se asigură că zonele contaminate incluse în listele lor sunt remediate.</p> <p>2. Remedierea constă în acțiuni asupra solului menite să asigure îndepărtarea, controlul, îngrădirea sau reducerea contaminanților, astfel încât zona contaminată, luând în considerare utilizarea ei curentă și aprobată pentru viitor, să nu mai reprezinte un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediul înconjurător.</p> <p><u>3. Înainte de începerea lucrărilor efective de remediere, se pot lua măsuri temporare, cu condiția ca acestea să excludă posibilitatea de contact cu substanțele poluante, să fie justificate corespunzător și să nu dureze prea mult timp.</u></p> <p>4.3. Statele membre creează mecanisme corespunzătoare pentru a finanța remedierea zonelor contaminate pentru care, în conformitate cu principiul poluatorul plătește, persoana responsabilă pentru poluare nu poate fi identificată sau nu poate fi făcută răspunzătoare în conformitate cu legislația comunitară sau națională sau nu poate fi constrânsă să suporte costurile remedierii. <u>Se pot utiliza și alte fonduri UE disponibile pentru finanțarea remedierii.</u></p>

Expunere de motive

Măsurile propriu-zise de remediere pot fi amânate, cu condiția ca o asemenea abordare să fie rațională din punctul de vedere al mediului înconjurător, dacă aceste măsuri pot fi aplicate într-o manieră care să eficientizeze costurile în combinație cu alte activități, precum amenajarea teritoriului (proiecte de construcție etc.). Dacă măsurile de remediere propriu-zise sunt amânate, trebuie adoptate măsuri de siguranță temporare.

Recomandarea 9

Articolul 16

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>1. În termen de opt ani de la [data transunerii] și la fiecare cinci ani după aceasta, Statele membre pun următoarele informații la dispoziția Comisiei:</p> <p>a) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5;</p> <p>b) zonele de risc desemnate conform articolului 6 alineatul (1);</p> <p>c) metodologia utilizată pentru identificarea riscurilor, conform articolului 7;</p> <p>d) programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a eficienței măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului;</p> <p>e) rezultatul identificării conform articolului 11 alineatele (2) și (3) și inventarul zonelor contaminate întocmit conform articolului 10 alineatul (2);</p> <p>f) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14;</p> <p>g) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice.</p>	<p>1. În termen de opt ani de la [data transunerii] și la fiecare cinci ani după aceasta, statele membre pun următoarele informații la dispoziția Comisiei <u>acordă Comisiei accesul la datele din care pot fi obținute următoarele informații:</u></p> <p>a. <u>a.</u> un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5;</p> <p>a-b) <u>a-b)</u> zonele de risc desemnate conform articolului 6 alineatul (1);</p> <p>b e) <u>b e)</u> metodologia utilizată pentru identificarea riscurilor, conform articolului 7;</p> <p>d) <u>d)</u> programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a eficienței măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului;</p> <p>c e) <u>c e)</u> rezultatul identificării conform articolului 11 alineatele (2) și (3) și inventarul zonelor contaminate întocmit conform articolului 10 alineatul (2);</p>

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
	<p>(f) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14;</p> <p>(g) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice.</p> <p><u>2. În termen de cinci ani de la elaborarea setului de măsuri orientative conform articolului 17 alineatul (2) și la fiecare cinci ani după aceasta, statele membre acordă Comisiei accesul la datele din care pot fi obținute următoarele informații:</u></p> <p><u>a) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 5;</u></p> <p><u>b) programul de măsuri adoptat conform articolului 8, precum și o evaluare a randamentului măsurilor de reducere a riscului și a incidenței proceselor de degradare a solului;</u></p> <p><u>c) strategia națională de remediere adoptată conform articolului 14;</u></p> <p><u>d) un rezumat al inițiativelor luate conform articolului 15 pentru sensibilizarea opiniei publice.</u></p> <p><u>3. Statele membre își pot utiliza propriile sisteme pentru furnizarea informațiilor prevăzute în paragrafele 1 și 2.</u></p>

Expunere de motive

Acest articol definește un număr mare de cerințe de raportare și autoritățile locale, în principal, sunt cele care trebuie să respecte aceste cerințe. Comitetul consideră că aceasta constituie o povară administrativă disproporționată impusă municipalităților și regiunilor. Comitetul propune, prin urmare, ca statele membre să-și utilizeze propriile sisteme de raportare și Comisiei Europene să i se acorde accesul la aceste informații. În textul Comisiei, informațiile solicitate conform paragrafelor a), b), c), d), e), f) și g) sunt descrise în mod similar. Informațiile solicitate se furnizează în termen de opt ani de la intrarea în vigoare a directivei. Comitetul preferă o subdivizare a tipului de informații și propune următoarele etape:

- 1) Statele membre identifică zonele de risc și întocmesc un inventar (a se vedea paragrafele b), c) și e) din textul Comisiei);
- 2) Comisia Europeană elaborează un set de măsuri orientative, conform articolului 17 (a se vedea recomandarea 10);
- 3) Statele membre elaborează un pachet de măsuri (a se vedea paragrafele a), d), f) și g) din textul Comisiei).

Statele membre pot elabora și adopta un astfel de pachet de măsuri dacă posedă suficiente noțiuni și cunoștințe despre protecția solului. Cunoștințele sunt, de aceea, o cerință prealabilă necesară pentru îndeplinirea obligațiilor de la literele a), d), f) și g) din textul Comisiei. Experiența acumulată în cazul directivei-cadru privind apa, precum și a legislației comunitare cu privire la calitatea aerului a arătat că setul de măsuri orientative care să reflecte toate cunoștințele, posibilele soluții și bunele practici ar trebui să fie elaborat de către Comisia Europeană înainte ca statele membre să fie obligate să își elaboreze propriile pachete de măsuri. Aceasta se aplică în mod special paragrafului 1 litera a) din textul Comisiei referitor la impermeabilizare. Există o considerabilă lipsă de claritate în privința măsurilor care ar putea preveni sau reduce impermeabilizarea. Ar putea fi găsite soluții în domeniile amenajării teritoriului, tehnologiei construcțiilor și acordurilor financiare.

Recomandarea 10

Articolul 17

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>În termen de un an de la [intrarea în vigoare], Comisia creează o platformă pentru schimbul de informații între statele membre și părțile interesate în identificarea zonelor de risc conform articolului 6 și în metodologiile de evaluare a riscului pentru zone contaminate aflate în uz sau în curs de elaborare.</p>	<p>1 În termen de un an de la [intrarea în vigoare], Comisia creează o platformă pentru schimbul de informații între statele membre și părțile interesate în identificarea zonelor de risc conform articolului 6 și în metodologiile de evaluare a riscului pentru zone contaminate aflate în uz sau în curs de elaborare.</p> <p>2. În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia Europeană realizează activitățile anunțate în strategia tematică pentru protecția solului referitoare la strategia de aplicare a directivei. Scopul acestor activități este, printre altele:</p> <p>a) <u>elaborarea unui set de măsuri orientative, inclusiv a unui rezumat al măsurilor de eficientizare a costurilor, pe care statele membre le vor putea aplica după propria dorință;</u></p> <p>b) <u>elaborarea unui set de măsuri orientative referitoare la practicile recomandate pentru reducerea efectelor negative ale impermeabilizării solului.</u></p> <p>3. <u>Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în paragraful 1 al prezentului articol, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia propune, în conformitate cu articolul 251 din Tratatul CE, criterii comune pentru evaluarea riscurilor de contaminare a solului.</u></p>

Expunere de motive

Alineatul (2): În strategia tematică pentru protecția solului, Comisia Europeană propune să realizeze acțiuni pentru identificarea celor mai bune practici. Comisia a declarat că nouă din cele 25 de state membre și-au elaborat o politică a solului. Inițiativele autorităților naționale, regionale și locale sunt esențiale pentru succesul strategiei europene a solului. Existența unui set de orientări pentru măsuri de eficientizare a costurilor, cu ajutorul cărora aceste autorități își pot elabora politicile, este crucială în acest sens (a se vedea, de asemenea, recomandarea 9).

Alineatul (3): În propunerea Comisiei, acest text se găsește la articolul 18 alineatul (2). Cu toate acestea, luând în considerare procedura Comisiei (a se vedea recomandarea 11) și deoarece este importantă în elaborarea setului de bune practici, această dispoziție a fost mutată la articolul 17.

Recomandarea 11

Articolul 18

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p>2. Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în articolul 17, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia adoptă criterii comune pentru evaluarea riscurilor contaminării solului, conform procedurii de reglementare și examinare menționate în articolul 19 alineatul (3).</p>	<p>2. Acolo unde, pe baza schimbului de informații menționat în articolul 17, se identifică o nevoie de armonizare a metodologiilor de evaluare a riscului de contaminare a solului, Comisia adoptă criterii comune pentru evaluarea riscurilor contaminării solului, conform procedurii de reglementare și examinare menționate în articolul 19 alineatul (3).</p>

Expunere de motive

Comitetul consideră că elaborarea de metodologii comunitare de evaluare a situațiilor de risc de contaminare a solului poate fi importantă la un nivel egal de protecție a oamenilor, plantelor și animalelor din Comunitate. Comisia Europeană propune utilizarea procedurii de comitologie în luarea acestor decizii. Comitetul Regiunilor consideră că prezenta decizie are implicații largi pentru sfera legislației solului din UE. Autoritățile locale și regionale ar trebui să fie implicate în luarea de decizii în această problemă. Se propune, prin urmare, ca decizia în privința acestor aspecte să fie lăsată în sarcina unui forum, așa cum se specifică în articolul 17, pentru a permite Parlamentului European și Consiliului de Miniștri să adopte o decizie la o dată ulterioară.

Recomandarea 12

Articolul 21

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult [15 ani de la data intrării în vigoare] și propune, unde este cazul, orice modificare necesară.	Comisia revizuieste prezenta directivă în termen de cel mult [15 ani de la data intrării în vigoare] <u>publicarea setului de măsuri orientative menționat în articolul 17 alineatul (2) și propune, unde este cazul, orice modificare necesară.</u>

Expunere de motive

Textul Comisiei consideră ca punct de pornire momentul în care prezenta directivă intră în vigoare. Cu toate acestea, măsurile autorităților naționale, regionale și locale sunt esențiale pentru succesul strategiei europene a solului. Autoritățile locale și regionale pot decide asupra unei politici doar atunci când au la dispoziție un set de orientări pentru măsuri de eficientizare a costurilor (a se vedea și recomandările 9 și 10). Comitetul consideră, prin urmare, că data publicării măsurilor orientative, respectiv momentul în care statele membre au suficiente cunoștințe pentru a adopta măsuri, este un punct de pornire mai indicat.

Recomandarea 13

Anexa II

Textul Comisiei	Recomandarea CoR
<p style="text-align: center;">ANEXA II</p> <p style="text-align: center;">Lista activităților cu potențial de poluare a solului</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Unități în care substanțele periculoase sunt sau au fost prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile indicate în părțile 1 și 2 coloana 2 din anexa I la Directiva 96/82/CE a Consiliului (Seveso). 2. Activități enumerate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului. 3. Aeroporturi. 4. Porturi. 5. Foste baze militare. 6. Stații de benzină și de alimentare. 7. Curățătorii chimice. 8. Instalații miniere care nu sunt menționate în Directiva 96/82/CE a Consiliului, inclusiv instalațiile extractive pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului. 9. Depozite pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 1999/31/CE a Consiliului. 10. Instalații de tratare a apei reziduale. 11. Conducte pentru transportul substanțelor periculoase. 	<p style="text-align: center;">ANEXA II</p> <p style="text-align: center;">Lista activităților cu potențial de poluare a solului</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Unități în care substanțele periculoase sunt sau au fost prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile indicate în părțile 1 și 2 coloana 2 din anexa I la Directiva 96/82/CE a Consiliului (Seveso). 2. Activități enumerate în anexa I la Directiva 96/61/CE a Consiliului. 3. Aeroporturi. 4. Porturi. 5. Foste baze militare. 6. Stații de benzină și de alimentare. 7. Curățătorii chimice. 8. Instalații miniere care nu sunt menționate în Directiva 96/82/CE a Consiliului, inclusiv instalațiile extractive pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului. 9. Depozite pentru deșeuri, astfel cum sunt definite de Directiva 1999/31/CE a Consiliului. 10. Instalații de tratare a apei reziduale. 11. Conducte pentru transportul substanțelor periculoase, <u>în măsura în care nu au funcții strategice sau militare.</u>

Expunere de motive

Aceste prevederi pot face referire la conductele mari de gaze sau petrol care sunt necesare pentru furnizarea adecvată a surselor de energie, dar și în scopuri militare. Comitetul crede că, din motive de menținere a furnizării de energie și din considerente militare, localizarea acestor conducte nu poate fi făcută publică. Informațiile publice și ușor accesibile cu privire la localizarea acestor conducte pot fi utilizate, în cele din urmă, în scopul unor atacuri teroriste.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE
